

תואר בטוהר

בקמפוס שטראוס חגגו בכנס חלוקת הדיפלומות לבוגרות שסיימו בהצלחה ובהצטיינות את הלימודים והפכו לבעלות תארים נחשבים במקצועות יישומיים ומבוקשים בשוק העבודה

את הרושם החיובי שצף ועלה ממשתתפות הכנס, קשה לפספס. "בקמפוס אווירה משפחתית מאוד", ציינה אישה צעירה ממסלול מעבדה רפואית, "צוות תומך ועזרה בכל מה שצריך", המשכיכה, בעוד שחברתה מהנהנת לצידה בהסכמה ומוסיפה: "צוות תומך זה נחמד, נקרא לזה בונים. מבחן המעשה הוא בעצם בשוק העבודה, ואם אני אישית באמת הגעתי לעבודה משתלמת ומתאימה לי - בזכות הקמפוס, זה אומר הכול".

הגשמת הייעוד האמיתי

עברה לה שעת האתנחתא, ובנות הקמפוס התבקשו להיכנס לאולם, "שנוכל לסיים עוד היום", כדברי אחת מהצוות. הקהל עובר מהחצר והלובי - אל תוך האודיטוריום. שקט של התרגשות מחליף את הדיבורים, והציבור מתמקם במקומות. השורות מתמלאות אחת אחרי השנייה, כשברקע פרסום תדמית המספר את סיפורו של הנער שנולד על ההר. "לכל מי שהגיעה לפסגה במאמץ ולכל מי שנולדה שם", מאחל הקריין, "ברכות. המשכנה לשאוף, השמיים הם הגבול!".

את הטקס פתח המנחה, בדברי ברכה למשתתפות, והזמין את נשיא המכללה הדסה, פרופ' ברטולד פרידלנדר, לשאת את דבריו. הפרופסור סיפר על הדרך המשותפת ושיתוף הפעולה הפורה תוך שמירה על ערכי החברה החרדית וגם גילה את הסוד שלו להצלחה על אף השוני בין המגזרים והוא - כבוד. להקשיב ולכבד את אורח החיים השונה של הציבור החרדי.

גב' רבקה ירוסלבסקי, מנהלת הקמפוס, הסבירה כי "יום חלוקת התארים, הוא יום מרגש שמקפל בתוכו 4 - 3 שנים של עמל, ומקבץ אליו תחושות מכל קצוות הקשת, שמחה, אכזבה, השקעה ומאמץ". והוסיפה: "לעמוד כאן אחרי שנת קורונה זה מרגש במיוחד כשנה שעזרה להעריך את הקרבה והביחד".

הגב' ירוסלבסקי הודתה לכל מי שהיה שותף לדרך הלא קלה עד היום הזה - יום חלוקת הדיפלומות: הנהלת המכללה הדסה, ראשי החוגים, הרבנים החשובים והמחנכות המסורות, אחראית מערך לימודי הקודש, מנהלת ורכזות החוגים, והצוות המנהל. היא סיימה את דבריה במילות תודה לבני משפחתן של הבוגרות, שעמדו לימינו וסייעו להן במסלול המייגע. כשעל קולה שומעים את ההתרגשות מסיום תקופה משמעותית, והתחלת תקופה משמעותית לא פחות - ההשמה בשטח של הבוגרות. התגובות החמות של הקהל, העידו על הקירבה, האהדה ותחושת האמון שיש בין הנהלה וצוות הקמפוס ללומדות ומשפחותיהן.

ככל שהטקס התקדם, ניכרת תכונה בקהל. למרות שרגע חלוקת הדיפלומות הוא פורמלי, עדיין הוא מסמל את סגירת תקופת העמל

חזון אחד שקרם עור וגידים והפך למציאות, הוציא לאוויר העולם את קמפוס שטראוס, הקמפוס הלימודי תואר ראשון לחרדים. החזון הזה, הביא גם השנה כמו בכל שנה, את 187 בוגרות השנה לקו הגמר של הלימודים, ולקו ההתחלה של העבודה והחיים עצמם. ב"קמפוס שטראוס", השלוחה החרדית של המכללה 'הדסה'. בו לומדים מגוון תארים נחשבים במקצועות יישומיים ומכווני פרנסה המתאימים למשפחה החרדית, תוך שמירה על גדרי ההלכה ומבלי לפגוע בערכי התורה וההשקפה היהודית, נערך ביום חמישי, י"ד בתמוז, טקס רב רושם כנס חלוקת הדיפלומות לבוגרות. הטקס החגיגי הבהיר כי הזורעים בדמעה, קוצרים בסוף, ברינה.

הדרך הנכונה להצלחה

אל רחבת הדשא שלפני האולם, התכנסו הבוגרות ובנות משפחותיהן, כשהצלם עבר בין מסכי הרקע שהועמדו וצילם את הבוגרות הנרגשות. ניחוחות הכיבוד העשירי שחכה בסבלנות בלובי, התערבבו בינות לניחוחות של סיפוק ושמחה, של מקצוענות והגשמה. הבוגרות שסובבו בהרגשת חג חיפשו בעיניהן את חברותיהן מהמסלול, וכשאלו נמצאו הן החליפו רשמים ביניהן.

"לימודים לא קלים", טוענת אחת ממדעי המחשב, "אבל מקצועיים. וזה הכי חשוב". בוגרת אחרת שהביאה את ילדיה, טענה ובצדק כי "הם אלו שהיו איתי בבית, ועברו איתי את התקופה, יותר מכל הקרובים". בצידה השמאלי של רחבת הדשא, עמדו בשורה עמדות מעוצבות של המסלולים ולצידן רכזות מחויכות, שחילקו ערכת מתנה אישית לכל בת. אין ספק שיש להן סיבה לשמוח, כשהבוגרות מגיעות מוכנות בצורה הטובה ביותר לשוק העבודה. מבחינה מקצועית, רוחנית וחברתית. אימהות ניגשו לרכזות ולצוות ומודות. אחת מהן אמרה "להיות עסוקה זה תמיד טוב", וסיפרה כי בתה, בת 24, כבר עובדת במשרה מקסימה במשרד ממשלתי. "אבל להיות עסוקה בלימודים מקצועיים, בתוספת משמעותית של לימודי קודש, זו כבר דרגה אחרת יותר".

אחת מהבוגרות, עובדת בחברה נחשבת מאוד בשוק העבודה, מסבירה כי "הקמפוס הוא כעין גשר בינינו לבין מעסיקים פוטנציאליים. למעשה, מעבר ללימודים, הוא יוזם קשרים עם חברות שונות ומחבר אותנו למקומות עבודה נחשבים".

סקירה קצרה ואקראית העלתה כי בין מקומות העבודה בהם השתלבו בוגרי קמפוס שטראוס, נשמעו השמות של החברות המוכרות והמובילות כמו: מובילאי, אינטל, טבע, חברת החשמל, יד שרה, אקסיליבריס, אמדוקס, משרדי ממשלה, בנקים ועוד חברות ועסקים במגזר הפרטי והציבורי.

וזה רק סקירה קצרה. מרשים בהחלט.

זאת הגישה של המקום המיוחד הזה. הוא מגיש לנו רמה בלעדית, צוות מסור ואכפתי, אווירה מיוחדת וכל מה שתלמידה חרדית צריכה. היום אני מבינה את היתרון של למידה באווירה חרדית. התואר הינו תוספת שאיננה משנה ככהוא זה ממה שאנו, ואנו תמיד זוכרות מי אנחנו ומה ייעודנו..."

היא מודה במיוחד לבני המשפחה, שליוו ותמכו ועודדו, עד הסוף. "והנה הסוף", היא מסיימת בחיוך ענק שמשביר כמה הסוף - טוב.

"עזרתי המון", משתפת אימא של תלמידה עם כמה ילדים קטנים, היושבת לידי. "כי אני אימא שלה, דבר ראשון, וגם כי רציתי שתהיה לה תעודה ביד. שתוכל לצאת לפרנס. אני כל כך שמחה שהיא מסיימת ומתחילה לעבוד".

סיום שהוא התחלה

הרגע מתקרב. בבמה נפתחים ארגזים, מוסטים שולחנות, ורכזות החוגים, מנהלת החוגים ומנהלת הקמפוס עולות לחלוקת הדיפלומות.

עבודה של 3 שנים מתנקזת לאושר מזוקק. סיפוק של עמל. הבנות עולות בזו אחר זו, מקבלות את התעודה מהרכזות, מצטלמות, מנופפות ויורדות מהבמה. תמונה אחרונה וזזנו?

התודות מהדהדות ברמקולים וברחבי האולם שוב ושוב, אבל כנראה זה מה שקורה לאחר כמה שנות עבודה ויגיעה.

סיימה בהצטיינות, סיימה בהצלחה. התארים והשמות חולפים ביעף, והאולם מתמלא בנשיים. חלקן עם דיפלומה ביד, חלקן מחכות בתור לצד הבמה.

בנות המשפחה עוטפות בגאווה אמיתית את הבוגרת, ומעודדות מתחת לבמה.

הרגע הנכסף של קבלת הדיפלומה עובר מהר, אבל אולי הרגע הנכסף הוא הרגע שאחרי. הרגע בו יורדים מהבמה, והאורות כבים.

אז, כך נראה, מתחילה ההצלחה המדוברת כל כך הרבה. היציאה לשוק העבודה, כשביד - התואר מבלי לאבד את הטוהר.

והגיעה בלימודים, ואת תחילת העידן הבא - העבודה.

כמה תלמידות שמסיימות רק בשנה הבאה ובאו עם חברותיהן המסיימות, באו לעודד ויצאו מעודדות. "טוב שבאתי" אמרה אחת מהן, "כך אני יודעת כמה משתלם לעבוד קשה ולהגיע ליום הזה. תראו את העיניים הבורקות מסיפוק של כל מי שסביבנו", כך הכריזה, וסקרה במבטה את האולם.

מנהל מערך הלימודים הרחיב על התואר הנחשק - אימא יהודייה. ואחריו שיתפה ד"ר איילת ארבל, ראש החוג למעבדה רפואית, את ההתרגשות הרבה לראות את הבנות עשירות בידע, מקימות משפחה ונהנות מפרנסה מכובדת ויציבה, "זהו הישג מרשים שהגענו אליו הודות לסביבה המשפחתית התומכת שהייתה המפתח להצלחה".

סיימה והודתה על הזכות להיות שליחה לך.

עו"ד אברהם יוסטמן סמנכ"ל קרן קמח, הסביר על בידול מהו, ומה התפקיד בשוק העבודה הכללי, "רובכן עתידות להשתלב במקומות שונים, פנה לבוגרות, ויעליכן לזכור שיש צורך בבידול נכון. להישאר חרדיות ברמ"ח ושס"ה ולהיות שגרירות טובות ושליחות נאמנות". בסיום דבריו העלה על נס את הפעילות המדהימה של מנהלי קמפוס שטראוס, שעושים לילות כימים למען הגשמת החזון ומימוש השליחות. הרב לוי, מרבני הקמפוס, תיאר את הרמה הגבוהה של קמפוס שטראוס בכל התחומים: הרוחני, הערכי והלימודי. בדבריו הוא גילה לנוכחים כי הסוד העיקרי הוא הצבת המטרה לנגד העיניים. לצד לימודי התואר יש מטרה אחת עיקרית: הטוהר שבתואר. עיצוב האישיות ויצירת בסיס וכלים להקמת בית יהודי מפואר, בית של תורה. "פה שומרים מכל משמר על האוצר שלכם", אמר לבני משפחתן של התלמידות. "הן נמצאות בידיים נאמנות וחותרות אל המטרה האמיתית".

לסיום, עולה נציגת התלמידות שמתרגשת לא מעט, אבל בטוחה בעצמה. אחרי הכול, היא כבר עובדת כחוקרת מן המניין במעבדה. הודיה כוממי, בוגרת קורס ביוטכנולוגיה, חוקרת שעתוק העוסקת בביולוגיה של הצמחים ומתרגלת בקמפוס שטראוס, תיארה: "קמפוס שטראוס הוא כמו גן, שלא יכול להחליט לפרח איך יגדל, באיזה צבע וצורה, אבל מסוגל לתת לו את הכלים הנחוצים לצמיחה ולשגשוג.